

Sabır

– İbrahim COŞAR · 18 Haziran 2016

SABİR

Bir samyeli eser durur içimde,
Kavurdu yeşerttiğim tüm çiçekleri;
Toz duman içinde kaldı umutlar,
Savurdular savruldular,
Sonra kaçtılar.

Kar altında kalınca onca kardelen;
Gül boynunu büktü,
Goncalar soldu.
Bin bülbül havalandı omuzlarımdan,
Hali melal,
Dili lal,
Uzaklara uçtular.

Kaç kelepçe takıldı yüreğime,
Bilinmez;
Kaç düğüm atıldı boğazıma,
Çözülmez;
Sabır şerbetiydi kor kazanda kaynayan,
Denek dendi,
Beni denek seçtiler.

Ne gönlüm razıydı,
Ne aklım,
Ne mantığım;
Kalp susunca tüm organlar göçtüler.
Sabır denen taş olası şerbetten,
Kaşık kaşık,
Yudum yudum
İçtiler.

İbrahim COŞAR